నేను సైతం..

1992

ఆదివారం ! స్కూల్‌లేదు ! మమ్మీ 'లయనెస్ క్లబ్' మీటింగ్‌కి వెళ్ళింది ! డాడీకేదో సెమినారట ! కాలేజీకి వెళ్ళారు ! నాకేమీ తోచక కిటికీలోంచి రోడ్డు మీద వచ్చేపోయే జనాన్ని చూస్తున్నాను.

ఎక్కడినుండో లంబాడీ పాట విన్పిస్తోంది. చెవులు రిక్కించాను.

నేను 'స్కూల్ డే' కి లంబాడీ డాన్స్ చేసినప్పటి నుండీ - లంబాడీ డ్రెస్సన్నా - వాళ్ల పాటన్నా నాకేమిటో ఓ క్రేజ్ ! రానురానూ పాట దగ్గరైంది ! లంబాడీ వాళ్ళంతా ఎడ్లబండ్లపై వస్తూ - పాట పాడుకుంటున్నారు.

ఇంకో క్షణం గడిస్తే - వాళ్ళు నాకిక కన్పించకుండా పోతారు !

ఎలా ?

ఒక్కుదుటున కిటికీ వదిలి - గబగబా గదిలోంచి బయటికి వచ్చి గుమ్మం ముందు నించున్నాను.

అమ్మయ్య ! లంబాడీ వాళ్ళు మా ఇంటి ముందే బండ్లు ఆపుకున్నారు ! ఫర్వాలేదు... వాళ్ళను నేను ఇంకాసేపు చూడొచ్చు ! అవేవో వంట సామాన్లు బండిలోంచి ఒక్కొక్కటే తీస్తున్నారు ! ఒకావిడ ఎక్కడికో వెళ్ళి, మూడు రాళ్ళు తెచ్చి 'పొయ్యి'లా పేర్చింది ! మరో ఆవిడ బిందె తీసుకుని మా ఇంటి వేపే వస్తోంది ! ఆమెని గేట్ కీపర్ లోపలికి రానీయట్లేదు ! నీళ్ళు కావాలేమో....!? నీళ్ళు ఇవ్వకపోతే ఇంకో చోటుకి వెళ్ళి పోతారేమో !?

" సలీం ! పాపం వాళ్ళకి నీళ్ళివ్వు !' బతిమాలాను.

" వాళ్ళను లోపలికి రానిస్తే - లాన్ అంతా ఖరాబు చేస్తారమ్మా !" సలీం అడ్డుకున్నాడు.

" పోనీ - నువ్వే మన బిందెతో నీళ్ల తెచ్చి - వాళ్ళ బిందెలో పొయ్యి ! సలీం, ప్లీజ్ సలీం !"

మమ్మీ కోప్పడ్తుందని సలీంకో భయం ! ఏ కళనున్నాడోగానీ అతడు సణుక్కుంటూ - గొణుక్కుంటూ వెళ్ళి నీళ్ళు తెచ్చిచ్చాడు.

ఆ లంబాడీ ఆమె నీళ్ళు తీసుకొని వెళ్ళి - వంట మొదలెట్టింది ! అదేం పిండో తెలీదు ! మస్టర్డ్ కలర్ పిండి ! దాంతో రొట్టెలు చేస్తోంది ! వాళ్ళాయన కాబోలు కట్టెపుల్లలు ఏరుకొచ్చాడు!

మరో ఆవిడ - ఎర్రటి కారం - తమ వెంట తెచ్చుకున్న రోట్లో రుబ్బుతోంది ! ఇంకో ముసలావిడ వంకాయలు తరిగి - కూర వండేసింది !

అంతదాకా ఎక్కడున్నారోగానీ - చిన్న చిన్న పిల్లలు - బండిలోంచి బిలబిలా దిగారు!

పెద్ద పిల్ల - నా వయస్సుందేమో !? ఆమెకో తమ్ముడూ - చెల్లాయి ! ఇప్పుడిప్పుడే పాకుతోంది ! అరే - ఛీ - అదేమిటీ మట్టి తింటోంది ! వాళ్ళు ఎవరూ ఆ పాపని పట్టించుకోరేం ?

మా సైన్స్ మాస్టారు చెప్తారుగా - మట్టి తింటే కడుపులో - అవేవో పాములు పెరుగుతాయనీ !

ఆ పాప కడుపులో ఎన్ని పాములున్నాయో ఏమో !?

ఆ పెద్ద పిల్ల ఎంత తెల్లగా వుందీ !? పాపం... బట్టలే మురిగ్గా ఉన్నాయి ! అవునూ... ఫ్రాకులంటే గుర్తొచ్చిందీ - నాకు పొట్టి అయిపోయాయని మమ్మీ బీరువాలో కొన్ని ఫ్రాకులు కుక్కేసింది ! అవి వీళ్ళకి ఇచ్చేస్తే సరి!

అవునూ.... మనకున్న దాంట్లో - ఎంతో కొంత - ఇతరులకి దానం చెయ్యాలని మా తెలుగు టీచర్ చెప్తారుగా ! నాకంటూ ఉంది... నా పాత ఫ్రాకులే కదా ! అయినా... అవి పాతవన్న పేరేగానీ... ఎంత కొత్తగా ఉంటాయనీ !

ఆ లంబాడీ పిల్ల అవి వేసుకోవాలేగాని - ఆ డ్రెస్సులో నాకన్నా అందంగా ఉంటుంది !

గబగబా లోపలికి పరిగెత్తాను ! కీ బోర్డ్ దగ్గరికి వెళ్ళి - కీ తీసుకుని పాత బీరువా తెరిచాను ! స్టూల్ వేసుకొని ఎక్కి - బీరువాలోని ఫ్రాకులన్నీ చిందరవందర చేసి - నేను ఇవ్వాలనుకున్న ఫ్రాక్స్ చేజిక్కించుకుని - బీరువాకి తాళం వేసి - వరండాలోకి వచ్చాను.

లంబాడీ వాళ్ళ వంటయి పోయింది ! ఆకల్తో ఉన్నారేమో.... పిల్లలంతా ఆవురావురుమంటూ కంచాల ముందు కూర్చున్నారు !

వీళ్ళు ఎంత అదృష్టవంతులు!? ఎంచక్కా రోజూ పిక్నిక్‌లా - రోజుకో ఊర్లో తినొచ్చు !

ఎక్కడ్నుంచో గాలి చల్లగా వీస్తోంది ! - ఏదో మట్టి వాసన ! ఈ వాసన మమ్మీకి ఇష్టం ! ఇలాంటి వాసనొచ్చినప్పుడల్లా మమ్మీ అంటుంది: " దగ్గర్లో ఎక్కడో వర్షం పడ్తోంది ! ఇక మనక్కూడా వర్షం పడ్తుంది " అని !

అరెరె.... నిజంగానే టపటప మని చినుకులు వచ్చేస్తున్నాయే ! అయ్యయ్యో ! లంబాడీ పిల్లలంతా చిందర వందరై 'కీ-కా' అని అరిచేస్తున్నారు !

పాపం ! వాళ్ళు రొట్టెలు తినడానికి అలా కూర్చున్నారో లేదో - ఇటు వర్షం వచ్చేసింది! పాడు వాన ! ఇప్పుడే రావాలా !? - వాళ్ళు ఎలా తింటారిప్పుడు ?

అయ్యో - వర్షం అంతకంతకీ పెద్దదై పోతోందే - ఎలా ? - ఆ లంబాడీ ముసల్ది- ఆ పిల్లల్ని తీసుకుని బండి కింద నక్కింది !

ఆ గాలికి, నాకూ వణుకు వచ్చేస్తోంది! వెళ్ళి స్వెటర్ తెచ్చివేసుకున్నాను.

అరె - వాకిట్లో తెల్లగా - టప టపా... ఐస్ ముక్కలు పడ్తున్నాయ్ ! మమ్మీచెప్పే వడగళ్ళ వాన అంటే ఇదేనేమో ! ఆ లంబాడీ పిల్లల తల్లి - ఆ రాళ్ళు తన పిల్లలకి తగలకుండా - వంటగిన్నెలని వాళ్ళ తలల మీద కప్పుతోంది! అయినా అవి చాలట్లేదు! ఏ మూలనించో రివ్వురివ్వున... ఐస్ ముక్కలొచ్చి వాళ్ళకి తగుల్తున్నాయి!

నా కెందుకో ఆ ఐస్ ముక్కలు తగిల్తే.... ఎంత నొప్పెడ్తుందో చూడాలనిపించి- వాకిట్లో నించున్నాను! బాబోయ్ !.... చ్రుచ్రున తగుల్తున్నాయ్ ! పాపం ఆ

లంబాడీ పిల్లలు ఎలా తట్టుకుంటున్నారో ఏమో ?

పోనీ వాళ్ళని వాన తగ్గేదాకా లోపలికి రమ్మని పిలిస్తే...!?

ప్చ్ ! ఈ సలీం రానిస్తాడా ? ఒకసారి ట్రై చేసి చూస్తే తప్పేముంది?

"సలీం ! వాళ్ళని లోపలికి రానీ ! వర్షం తగ్గేదాకా ఈ సిటౌట్లో కూర్చుని వెళ్ళిపోతారు!" వరండాలోంచి సలీంకి వినిపించేలా అరిచాను.

" వద్దమ్మా ! ఈ బురద కాళ్ళతో - గోడల్నీ - ఫ్లోరింగ్‌నీ పాడు చేస్తారు ! అమ్మగారు వచ్చారంటే నన్ను కోప్పడ్తారు !"

సలీం చెప్పింది నిజమే ! నేను ఏ ఫ్రెండ్స్‌ని తీసుకొచ్చినా - మమ్మీ మమ్మల్నో కంట కనిపెడ్తూనే ఉంటుంది ! కాళ్ళు వెనక్కి మడిచి - గోడలకి కాలు ఆన్చి నించోవద్దనీ - స్వీట్లూ హాట్లూ తిని - న్యాప్‌కిన్‌కి తుడుచుకోకుండా - ఆ చేతుల్తో గోడల్నీ - సోఫాల్నీ ముట్టుకోవద్దనీ - ఎప్పటికప్పుడు గుర్తు చేస్తూ ఉంటుంది ! ఇల్లు ఎప్పుడూ అద్దంలా తళతళా మెరవాలంటుంది !

" బాబోయ్ ! మీ ఇంటికి రావాలంటే మాకు భయం !" అంటారు తన ఫ్రెండ్స్! అలాంటిది... ఇప్పుడు ఈ లంబాడీ వాళ్ళని సలీం చెప్పినట్టు బురద కాళ్ళతో రానిస్తే- ఇంకేమన్నా ఉందా ?

వర్షం ఇంకా పెద్దదైంది ! దానికి తోడు గాలి ! చెట్లు విరిగి పడిపోతున్నాయి ! వాళ్ళ వంట సామాన్లు కూడా గాలికి కొట్టుకుపోతున్నాయి. బండికి కట్టిన ఎద్దులు తాళ్ళు తెంచుకోవడానికి కుమ్ముకుంటున్నాయి ! లంబాడీ వాళ్ళు సలీం దగ్గరకు వచ్చి లోపలికి వస్తామన్నట్టు బతిమాల్తున్నారు ! దణ్ణాలు పెడ్తున్నారు ! సలీం రానీయట్లేదు !

" సలీం ! వాళ్ళని లోపలికి రానీ !"

" వీల్లేదమ్మా ! నా ఉద్యోగం పోతుంది !"

" సలీం - నువ్వు వాళ్ళని లోపలికి రానీకపోతే - నేను కూడా ఈ వర్షంలోనే ఈ గేట్ దగ్గరే నించుంటా ? గొంతు చించుకు పోయేలా ఏడుస్తా ! నీ ఇష్టం ! ఆ తర్వాత నాకేమైనా జ్వరం వస్తే - నీ వల్లే వచ్చిందని మమ్మీకి చెప్తా !"

సలీం చేసేదేం లేక - వాళ్ళని లోపలికి రానిచ్చాడు !

బీరువాలోంచి తీసిన ఫ్రాక్స్ ఆ పిల్లలకిచ్చాను ! వాళ్ళమ్మ కళ్ళు మెరిసాయి ! ఆమె ఎంతో సంతోషంతో - తన పిల్లల తడిబట్టలు విప్పి - పిండేసి - నేనిచ్చిన బట్టల్ని తొడిగింది.

సిటౌట్ లోని ఫ్లోరంతా బురదగా తయారైంది. ఆ లంబాడీ పిల్లల తండ్రి కాబోలు- ఎంచక్కా చుట్ట నోట్లో పెట్టుకొని దర్జాగా కాల్చేస్తున్నాడు ! ఏమిటో వెగటు వాసన!

" ఇదిగో - నీ పేరేమిటోగానీ - ఇక్కడ చుట్ట కాల్చకూడదు !" అదేమిటో

ఇప్పుడు నేను మమ్మీలా శాసిస్తున్నాను !

లంబాడీ పిల్లోడు పాకుతూ వెళ్ళి మూలన ఉన్న టీపాయ్ లాగేసాడు ! ఇంకో నిముషం నేను ఆలస్యంచేసి ఉంటే - దాని మీద ఉన్న పూలకుండీ కిందపడి పగిలిపోయేది ! ఆ పూల మొక్క ఖరీదు వంద రూపాయలు! థాంక్ గాడ్ ! దాన్ని పగలనీకుండా జాగ్రత్త పడ్డాను ! ఆ లంబాడీ ఆవిడ - ఆ పాపని తన ఒళ్ళోకి తీసుకుంది.

ఇంతలో గేట్‌ముందు కారు హారన్ విన్పించింది.

సలీం, నేనూ ఒక్కసారిగా తుళ్ళిపడ్డాం. సలీం పరుగున వెళ్ళి గేట్ తీశాడు.

బాబోయ్ ! మమ్మీ ! కారుడోర్ తెరుస్తూనే నా వంకా- లంబాడీ వాళ్ళ వంకా- ఫ్లోర్‌కి అంటిన బురద వంకా - మార్చి మార్చి చూసింది మమ్మీ !

" మమ్మీ ! వర్షం బాగా పడ్తోంది కదా ! వాళ్ళకి ఇల్లులేదు ! ఈ పాపాయి చూడూ! ఎంత చిన్నపిల్లో ? తడిసిపోయి... వణుకుతూంటే నేనే పిలిచాను ! పాపం... వాళ్ళ రొట్టెలు కూడా తడిసి పోయాయి! కావాలంటే ఈ ఫ్లోర్ నేను తుడుస్తా! వాళ్ళనేమీ అనకు మమ్మీ - ప్లీజ్ !" నుదుట మీద పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ- గబగబా పాఠం అప్పజెప్పేసాను!

అదేమిటో - మమ్మీ ఏమీ అన్లేదు ! తుఫాను వచ్చేముందు ప్రశాంతత అని మా మాష్టారు అంటారే ! అది ఇదేనా ?

" సలీం - కార్లో బిస్కట్లూ - అరటి పళ్ళూ ఉన్నాయి ! అవి తెచ్చి, ఆ పిల్లలకి ఇవ్వు - వీళ్ళందరికీ మన అవుట్ హౌజ్ చూపించు !" మమ్మీ చెప్పింది.

నా కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి !

" మమ్మీ... మరి మొన్న నువ్వు నా క్లాస్‌మేట్ కిరణ్ బురద కాళ్ళతో వస్తే....."

నా మాటలు పూర్తి కానేలేదు !

" పిచ్చి మొద్దూ ! నీలాంటి వాళ్ళూ... కిరణ్ లాంటి వాళ్ళూ..... నాగరికత తెలిసిన పేరెంట్స్ పిల్లలు ! అయినా... మీ బుద్ధులూ... అలవాట్లూ ఇంకా అనాగరికంగానే ఉన్నాయనిపిస్తే... నేను మధ్య మధ్య మీకు గుర్తు చేస్తూ ఉంటాను! గోడలు పాడయితే... మళ్ళీ బాగు చేసుకుంటాం ! కాని సమయం గడిచిపోతే... వాళ్ళకి సాయం చేయగలిగే వాళ్ళమా? ఇంత గాలీ వర్షంలో వాళ్ళనలా గాలికి వదిలేస్తే... అది నాగరికత అన్పించుకుంటుందా ?"

ఏమిటో - హిస్టరీ మాష్టారు అస్తమానం సింధూ నాగరికత, మెసపొటేమియా నాగరికత అంటూ - ఆ రోజుల్లో వాళ్ళు ఉపయోగించిన పాత్రలూ - జీవిత విధానం... ఏమిటేమిటో చెప్తారు.

ఆనాడు మాష్టారు చెప్పిన నాగరికత ఏమిటో అర్థం కాలేదుగానీ... మమ్మీ చెప్పిన నాగరికత ఏమిటో మాత్రం - బాగా అర్థమైందిప్పుడు !

ఎక్కడి నుండో 'నేను సైతం ప్రపంచాగ్నికి సమిధనొక్కటి ఆహుతిచ్చా....' పాట

విన్పిస్తోంది !

అది శ్రీశ్రీ రాశారట !

దాని అర్థం ఏమిటో రేపు తెలుగు మాష్టార్ని అడగాలి !

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వార పత్రిక, తేదీ : 3-12-1992

అంకితం

డా॥ హిమచందన్
B.D.S,

బాల్యమంతా స్కూల్లోనే గడిపి - స్కూల్‌తో పాటే ఎదిగిన ఆమెకి - విజయ్ హైస్కూలే ఓ తోబుట్టువు !

అ,ఆలు దిద్దిందీ... ఆటాడుకుందీ... అన్నం తిన్నదీ... చివరికి అమ్మకోసం ఎదురుచూస్తూ... అలసి నిద్దరోయిందీ ఈ తోబుట్టువు ఒళ్ళోనే!

రాత్రింబవళ్ళూ స్కూలే ఓ 'లోకం'గా పెరిగిన ఆమెకు- స్కూలంటే ఎనలేని ప్రాణం ! అంతులేని మమకారం!

తనకి ఏం కావాలో వాళ్ళమ్మని ఎప్పుడూ అడిగేది కాదు గానీ... తన స్కూల్‌కి ఏం కావాలో అడిగి-మరీ సాధించుకునేది !

" అందరికీ సొంతిళ్ళున్నాయి ! మనం కట్టుకోవద్దా ?" అని తన పదేళ్ళ వయసులో ఆమె అడిగిన ప్రశ్నకి -

" మనకి ఇల్లు లేకపోతే... కేవలం నువ్వూ నేనే ఇబ్బంది పడ్తాం! కానీ... స్కూలు అలా కాదు నాన్నా ! కొన్ని వందల మంది పిల్లలు ఇబ్బంది పడ్తారు ! స్కూలుకో బిల్డింగ్ కట్టేదాకా - మనం ఇల్లు కట్టుకోవద్దు !" అన్న అమ్మని సంభ్రమంగా చూసిందే తప్ప - ఈషణ్మాత్రం బాధపళ్ళేదు!

స్కూలు అవసరాలపట్లా - తన తల్లి కమిట్‌మెంట్ పట్లా- ఆమె 'అండర్‌స్టాండింగ్' అలాంటిది !

చివరకు... తన పదమూడేళ్ళ వయసులో ఆమె - స్కూలు కో 'గూడు'ని చూసింది! మరో పదేళ్ళకి తనకంటూ ఓ 'మేడ'నీ చూసింది! కానీ... ఆ పాటికే పెళ్ళయి వెళ్ళిపోయిన ఆ 'చిలక' కి - ఎందుకో - ఇప్పటికీ తన మేడ కన్నా ఈ గూడంటేనే ఇష్టం !

విద్యాబుద్ధులు చెప్పే ఉపాధ్యాయుల పట్ల అమిత గౌరవం, పిల్లల ఆలనా పాలనా చూసుకునే ఆయాల మీద అత్యంత ఆదరణ చూపుతూ.... చదివిన సంస్థలోనే సభ్యత్వం స్వీకరించి - చేయూత నందిస్తోన్న నా కూతురు: **డా॥ హిమచందన్** కి...

ప్రేమతో....

1-11-2005